

[Jørgen Tved]

SF og naturligvis Fælles Kurs fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget pålægger regeringen i samarbejde med kommunerne at udarbejde en handlingsplan til afskaffelse af ventelisterne til daginstitutioner eller anerkendt kommunalt formidlet dagpleje, som forelægges Folketinget senest den 1. maj 1988,

går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 43).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jytte Andersen (S):

Ventelister er et kæmpeproblem for tusindvis af forældre, til trods for at mange kommuner faktisk har forsøgt at videreføre en udbygning, der imødekommer både forældres og børns behov. Vi synes, det er uacceptabelt, at kommuner ikke kan tilbyde forældre en plads, så de kan gå på arbejde og vide, at deres børn bliver passet forsvarligt i rimelige, gode pædagogiske rammer.

Vi har den opfattelse, at daginstitutioner og dagplejeordningen er ligestillet som et tilbud ikke mindst til de mindste børn. Derfor synes vi, at en diskussion om afskaffelse af ventelister skal ses under en lidt bredere synsvinkel end lige præcis den, forespørgerne ønsker det, nemlig om daginstitutioner.

Jeg synes, man skal prøve at kigge på, hvilke virkninger f.eks. den samordnede indskoling vil have, en mere koordineret indsats for småbørn vil have, hvad en mere åben og fleksibel daginstitutionstruktur vil betyde for ventelisterne, og hvad en gradvis nedsættelse af arbejdstiden vil betyde for den offentlige pasning. Men vi synes, det er en god debat, og vi hilser debatten velkommen, fordi ikke mindst nogle af disse problemer brænder på.

Alt for mange kvinder, som har glædet sig over den lange barselorlov, har dybe bekymringer over, at der ikke er en ylggestue- eller dagplejeplads til deres børn. Alt for mange forældre sidder på deres arbejdspladser og er bekymret over deres 5-7-årige børn, idet hvert

femte barn i den aldersgruppe ikke har nogen steder at gå hen til daglig, når skolen er forbi, men faktisk er overladt til sig selv.

Venteliste problemerne udspringer af den kendsgerning, at verden ændrer sig, at forældre ønsker at fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet som et livsperspektiv. Unge familier ønsker en tilværelse, hvor de kan kombinere familieliv og arbejdsliv, hvor børn ikke skal vælges fra lige så lidt som arbejdet. Dertil kommer i øvrigt den benhårde kendsgerning, at det ofte er nødvendigt med to indkomster for at opretholde en rimelig levestandard. Ca. 92 pct. af samtlige småbørnsmødre har tilknytning til arbejdsmarkedet ifølge Ligestillingsrådets sidste beretning. Ifølge den viser det sig også, at kvinder med to børn og kvinder med børn under 2 år faktisk har de højeste erhvervsfrekvenser, og stik imod måske manges forestillinger er det også den gruppe af kvinder, der har de laveste deltidserhvervsfrekvenser. Den er nemlig helt nede omkring 17 til 27 pct.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at venteliste problemerne skal løses, og at der skal ske en fortsat og øget udbygning af dagtilbud for børn med henblik på tilvejebringelse af det nødvendige antal pladser. Her må vi sige, at regeringen ikke har været hjælpsom. Regeringen har givet kommunerne nogle økonomiske rammer, der næsten har gjort det umuligt at imødekomme forældrenes behov for pasning og børns behov for leg, udfoldelse og samvær med andre børn i samme alder. Hr. Jørgen Tved har været inde på, hvor stort problemet er, omkring 30.000 ifølge BUPL's opgørelse. Det er et stort problem. Ansvar for det udækkede behov er hovedsagelig regeringens, som igennem bloktilskudsreduktioner og straffeafgift har bragt ikke mindst socialdemokratisk ledede kommuner i en situation, som har umuliggjort en nødvendig udbygning.

Mange borgerlige kommuner har imidlertid taget nedskæringer til sig og brugt dem som alibi for de manglende pladser og for de tårnhøje takster. Det skjulte formål i den politik er nem at gennemskue. Presset på forældrene er blevet så stort, at ulovlige og lemfældige og uforvarlige ordninger accepteres, betalingsordninger til forældre for at passe deres egne børn har set dagens lys – oven i købet med socialministerens billigelse.